

**Ý định của Đức Chúa Trời đối với Gióp—
để thiện nhân trở thành Thần-nhân**

Đọc Kinh văn: Gióp 1:1, 8; 2:3, 9; 27:5; 31:6; 42:5-6

I. Kinh Thánh gồm sáu mươi sáu sách chỉ vì một điều—Đức Chúa Trời trong Christ là Linh ban phát chính Ngài vào chúng ta để làm sự sống, bản chất và mọi sự của chúng ta hầu chúng ta có thể sống Christ và biểu lộ Christ—Êph. 3:16-17a; Phil. 1:21a:

- A. Điều này nên là nguyên tắc chi phối đời sống chúng ta—Gi. 6:57.
- B. Trong đường lối thực tiễn, điều này nên là cây sự sống ngày nay để chúng ta vui hưởng—Khải. 22:14.

II. Gióp là một thiện nhân, biểu lộ chính mình trong sự hoàn hảo, ngay thẳng và chính trực của ông—Gióp 27:5; 31:6; 32:1:

- A. Hoàn hảo liên quan đến người bề trong, còn ngay thẳng liên quan đến người bề ngoài—1:1.
- B. Gióp là một người chính trực; chính trực là tổng hợp của cả sự hoàn hảo lẫn ngay thẳng—2:3, 9; 27:5; 31:6:
 - 1. Đối với Gióp, chính trực là sự biểu lộ toàn bộ những gì ông là.
 - 2. Về tính cách, Gióp hoàn hảo và ngay thẳng; còn về đạo đức, ông có tiêu chuẩn cao về sự chính trực.
- C. Gióp kính sợ Đức Chúa Trời về mặt tích cực và xoay bỏ điều ác về mặt tiêu cực—1:1:
 - 1. Đức Chúa Trời không tạo nên con người chỉ để kính sợ Ngài và không làm điều gì sai; thay vào đó, Đức Chúa Trời tạo nên con người trong hình ảnh Ngài và theo hình dạng Ngài để con người có thể biểu lộ Đức Chúa Trời—Sáng. 1:26.
 - 2. Biểu lộ Đức Chúa Trời thì cao hơn kính sợ Đức Chúa Trời và xoay bỏ điều ác.
 - 3. Những gì Gióp đã đạt được trong sự hoàn hảo, ngay thẳng và chính trực của ông hoàn toàn là hư không; những điều ấy không làm trọn mục đích của Đức Chúa Trời cũng không làm thỏa mãn khát vọng của Ngài, vì thế Ngài đã quan tâm đến Gióp cách đầy yêu thương—Gióp 1:6-8; 2:1-3.
- D. Chỉ Đức Chúa Trời mới biết Gióp có một nhu cầu—ông không có Đức Chúa Trời bên trong mình; vì vậy, Đức Chúa Trời muốn Gióp đạt được Ngài để biểu lộ Ngài hầu làm trọn mục đích của Ngài—42:5-6.

III. Ý định của Đức Chúa Trời là Gióp trở thành một Thần-nhân, biểu lộ Đức Chúa Trời trong các thuộc tính của Ngài—22:24-25; 38:1-3:

- A. Đức Chúa Trời dẫn Gióp vào một lĩnh vực khác, lĩnh vực của Đức Chúa Trời, để Gióp có thể đạt được Đức Chúa Trời thay vì những thành tựu trong sự hoàn hảo, công chính và chính trực của ông—42:5-6.
- B. Ý định của Đức Chúa Trời đối với Gióp là thiêu hủy ông và tước bỏ khỏi ông những thành tựu, những thành quả theo tiêu chuẩn đạo đức cao nhất trong sự hoàn hảo và ngay thẳng—31:6.
- C. Ý định của Đức Chúa Trời là phá đổ Gióp thiên nhiên trong sự hoàn hảo và ngay thẳng của ông để Ngài có thể xây dựng một Gióp được đổi mới trong bản chất và các thuộc tính của Đức Chúa Trời—1:6-8; 2:3-6.
- D. Ý định của Đức Chúa Trời là làm cho Gióp trở thành người của Đức Chúa Trời, được đổ đầy Christ, tức hiện thân của Đức Chúa Trời, để ông trở nên sự đầy đủ của Đức Chúa Trời hầu biểu lộ Đức Chúa Trời trong Christ—1 Ti. 6:11; 2 Ti. 3:17.
- E. Sự tước bỏ và thiêu hủy của Đức Chúa Trời đã được thực hiện trên Gióp nhằm phá đổ ông, khiến cho Đức Chúa Trời có được nền tảng và con đường để tái xây dựng ông bằng chính Đức Chúa Trời hầu cho ông có thể trở thành một Thần-nhân, giống Đức Chúa Trời trong sự sống và bản chất nhưng không trong Thần cách của Ngài, để biểu lộ Đức Chúa Trời—Êph. 3:16-21.

IV. Trong Christ, Đức Chúa Trời đã được cấu tạo vào trong con người, con người đã được cấu tạo vào trong Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời cùng con người được hòa quyền với nhau để trở nên một thực thể gọi là Thần-nhân—Mat. 1:21, 23; Lu. 1:35; Tít 2:13; 1 Ti. 2:5:

- A. Nhiều Thần-nhân, tức nhiều con của Đức Chúa Trời, là sự gia tăng, sự tái sản sinh, sự sao chép và sự tiếp nối của Christ là Thần-nhân đầu tiên—Gi. 12:24; Hê. 2:10; La. 8:29.
- B. Thần-nhân là người dự phần sự sống và bản chất của Đức Chúa Trời, nhờ đó trở nên một với Đức Chúa Trời trong sự sống và bản chất của Ngài và bởi đó biểu lộ Ngài—Gi. 3:15; 2 Phi. 1:4; 1 Cô. 6:17.
- C. Thần-nhân được sinh bởi Đức Chúa Trời để làm con Đức Chúa Trời, có sự sống và bản chất của Đức Chúa Trời—Gi. 1:12-13; 3:6:
 - 1. Thần-nhân có hai sự sống, phàm nhân và thần thượng, cùng hai bản chất, nhân tính và thần tính.
 - 2. Thần-nhân là một con người—sự sống—1 Gi. 5:11-13; La. 8:2, 6, 10-11.
 - 3. Thần-nhân là một con người—vàng—Xuất. 25:11; 1 Phi. 1:7; Khải. 3:18; 21:18b.
- D. Thần-nhân được cấu tạo Đức Chúa Trời, có Đức Chúa Trời là sự sống, sự cung ứng sự sống và mọi sự của mình; do đó, Thần-nhân là người nhưng cũng là Đức Chúa Trời, và là Đức Chúa Trời nhưng cũng là người—Êph. 3:16-17a.
- E. Thần-nhân là một thọ tạo mới và là sự công chính của Đức Chúa Trời trong Christ—2 Cô. 5:17, 21.
- F. Thần-nhân thì yêu Chúa bằng cả bản thể mình, tức là từ lòng, hồn, tâm trí và sức lực của mình—Mác 12:30.
- G. Thần-nhân thì không tin cậy vào xác thịt, từ chối bản ngã, và vận dụng linh để sống Christ—Phil. 3:3; Mat. 16:24; 1 Ti. 4:7; Phil. 1:21a.
- H. Thần-nhân là người của Đức Chúa Trời có lời Đức Chúa Trời, hít vào hơi thở của Đức Chúa Trời—1 Ti. 6:11; 2 Ti. 3:16-17.
- I. Thần-nhân nhận thức rằng mình không phải là một cá nhân độc lập mà là một phần của Thần-nhân tập thể, tức Thân thể Đấng Christ, một người mới—1 Cô. 12:12-13; Êph. 4:16; Cól. 3:10-11.